

VALORIFICAREA TERENURILOR ÎN PANTĂ PRIN PLANTAȚII

În regiunea Hunedoara, mai mult de 60 la sută din suprafața agricolă este reprezentată de terenuri în pantă. Exploatarea nerățională a acestor terenuri a făcut ca o parte din ele, datorită procesului de eroziune, să devină neproductive sau slab productive. Această situație ar constitui o pierdere considerabilă pentru economia națională, dacă terenurile respective — care în cea mai mare parte intră în toate condițiile favorabile pentru a fi cultivate cu vii și pomi — n-ar putea fi recuperate prin plantații.

Orientarea nouă care se dă pomiculturii în regiunile de deal impune crearea unor livezi pe principii noi, care să permită valorificarea în mod rentabil a acestor terenuri, prin îmbinarea rațională a culturii pomilor cu cultura plantelor alimentare și furajare. Se urmărește introducerea pe scară tot mai largă a mecanizării, combatând în același timp eroziunea solului și ridicând treptat fertilitatea acestuia.

Această îmbinare, izvoară dintr-o necesitate economică, se întâlnește în toate raioanele regiunii, în special pe versanțele dealurilor ce domină văile Mureșului, Secașului, Streiului, Geogiului, Cernei și altele. Pe acești versanți, se întind acum terase executate din timp cu plugul reversibil.

Folosindu-se un asolament de 4 ani în cultivarea teraselor, s-a ajuns la rezultate destul de bune. Pe mai mult de jumătate din suprafața teraselor, producțiile medii la hectar obținute pe aceste terenuri au fost de 14.000 kg la cartofi și 3.500 la fin de trifoi. În același timp, producția medie de fructe pe pom a fost de circa 15 kg pentru prunii cultivați pe taluzul înclinat și de 35 kg pentru prunii și 40 până la 50 kg pentru merii cultivați pe mijlocul parcelei cu terenul de sub pomi lucrat.

În sistemul practicat în anii din urmă de cultivatori, au fost plantați în cea mai mare parte pomi din soiuri locale, care nu se pretează la o valorificare superioară. Datorită valorii biologice reduse a pomilor și imposibilității introducerii mecanizării și aplicării lucrărilor de îngrijire și combaterii a bolilor și dăunătorilor în livezi, acest sistem trebuie îmbunătățit și adaptat introducerii noii tehnici în pomicultură.

Elaborarea celor mai potrivite metode pentru punerea în valoare a terenurilor în pantă prin cultivarea lor cu pomi și plante agrofurajare și folosirea acestor metode în producție au constituit o preocupare de seamă a cercetătorilor Stațiunii experimentale Geogiu. Pentru folosirea rațională a terenurilor în pantă, se impune cultivarea pomilor, îmbinată cu cultura plantelor furajare, care să permită intensificarea culturii terenurilor în pantă și dezvoltarea în continuare a creșterii animalelor.

Pentru amenajarea terenurilor în terase, pentru plantarea de pomi, metoda cea mai bună s-a dovedit a fi terasarea prin desfundare cu plugul balansier. Această metodă se poate aplica pe terenuri cu panta până la 25 la sută, cu relief relativ uniform și necesită cheltuieli de circa 2.500 lei la hectar. Pomi plantați pe astfel de terase s-au prins în procent de 99,2 și au avut creșteri în primul an după plantare de peste 80 cm. anual.

Aceste terase oferă condițiile cele mai bune pentru creșterea și rodirea pomilor, deoarece pe toată suprafața terasei rămâne sol fertil și afânat pe adâncime mare, care acumulează cantități mari de apă și de substanțe nutritive ușor asimilabile de pomi. Prin plantarea pomilor spre una din marginile teraselor (la 1,5—2 m. de taluz), se creează posibilități pentru executarea lucrărilor mecanizate pe aceste terenuri și pentru cultivarea plantelor intercalate.

Pe terenuri cu pantă mai mare de

10 la sută, astfel organizate încât să permită executarea de terase continue cu plugul reversibil, pe care să se poată face lucrarea solului mecanizat. Prin organizarea de consfătuiri și instrucțiuni cu inginerii și tehnicienii din consiliile agricole și din unități, cu colectivitățile, au fost răspândite în producție rezultatele obținute și metodele de lucru. În urma acestei acțiuni, multe gospodării colective — unitățile din Daia Română și Reclu (raionul Sebeș), Oieșdea (raionul Alba), Geogiu și Romoșel (raionul Orăștie), Peseana, Densuși și Silvaș (raionul Hateg) — au făcut plantații noi de pomi pe suprafețe mari situate pe pante în care pomi sunt puși în rânduri orientate aproximativ pe curba de nivel.

În aceste livezi, încă din primul an după plantare, a început lucrarea solului cu plugul reversibil, pentru a se face terase și a se cultiva terenul cu plante furajare. Astfel, la gospodăria colectivă din Daia Română pe o suprafață de 50 ha, s-au obținut în trei ani în medie 18.000—22.000 kg de cartofi la hectar, iar pomi au avut creșteri anuale de peste 60 cm.

Consiliul agricol regional și-a propus în planul său de măsuri extinderea plantațiilor pomice. Anul acesta, gospodăriile colective din regiunea Hunedoara vor planta cu pomi 700 de hectare.

Pentru acest lucru, s-au asigurat din pepinieră situate în regiune sau în alte regiuni din țară peste 200.000 de puieți, care vor fi plantați în toamnă sau în primăvară. Pe de altă parte, s-au pichetat aproape 300 de hectare și au fost săpate un mare număr de gropi. Noi plantații se fac în raioanele Alba, Orăștie, Hateg și în altele.

În această acțiune, trebuie însă să se dea o atenție deosebită studiilor agrotehnice și economice pentru fiecare unitate, soluțiilor celor mai avantajoase.

Folosind condițiile materiale și economice existente și aplicând metodele elaborate pentru aceste condiții, în regiunea Hunedoara există posibilități largi de valorificare a terenurilor în pantă prin plantațiile pomice.

Ing. EM. MANUHEVICI
director al Stațiunii experimentale
Geogiu, regiunea Hunedoara

La fel ca și alte întreprinderi din țară, Filatura de lână pieptănă „București” cunoaște însemnate prefaceri. În prezent aici se desfășoară lucrări de investiții care, o dată terminate, vor asigura sporirea capacității de producție a acestui unități cu 2.500 tone fire de lână pieptănă pe an. Hălele întreprinderii vor găzdui mașini de filat cu inele, de mare productivitate, mașini de dublat și răscuit precum și o serie de alte utilaje tehnologice moderne.

O primă parte din capacitatea proiectată — 600 tone fire pieptănă — a fost dată în funcțiune cu trei luni înainte de termen. Prin dezvoltarea acestei filaturi se creează posibilități pentru creșterea producției de fire de lână destinată tricotelor fine. În clădire: În secția ringuri, lucrează printre alte echipe și cea condusă de muncitoarea Georgela Teodorescu, care reușește să deservească în bune condiții noile utilaje.

Foto: I. MIHAI POPESCU

Economii de materiale

CLUJ (coresp. R.I.). — La Uzinele de pielărie și încălțăminte din Cluj utilizarea materialelor prime și auxiliare într-un chip cât mai economic, constituie unul din principalele obiective ale întreprinderii la care participă sute și sute de muncitori.

Dept rezultat, se poate menționa faptul că începând din cursul primei luni a anului și până în prezent din materialele economisite s-a putut fabrica în plus o cantitate de peste 40.000 perechi de încălțăminte.

În această acțiune cea mai substanțială contribuție a fost adusă de către colectivele secțiilor de croit și stanță.

Șantiere de locuințe

BACĂU (Agerpres). —

Pe șantierele de locuințe din Onesti sunt asigurate de pe acum condițiile pentru continuarea normală a lucrului și în timpul frigului. Un mare număr de blocuri „gala la roșu” din cvarțalele 6 și 7, precum și noul spital care se ridică aici au asigurate instalațiile de încălzire și de iluminat.

Pentru noile construcții ce se ridică: un bloc destinat nefamiliiților cu 260 de garsoniere, Casa de cultură cu 400 de locuri și un cinematograful pe peste 350 de locuri, programate a fi

date în folosință în anul 1964, a fost amenajată o stație de preparare a betonului și mortarelor cu încălzire centrală proprie, iar punctele de lucru au fost aprovizionate cu var, mozaic, parchet, fier beton și alte materiale.

TIMIȘOARA (Agerpres). — La Timișoara, în zona urbanistică de lângă strada Tipografilor, s-a deschis un nou șantier de construcții de locuințe. Aici se va ridica un cvartal de blocuri, care va cuprinde 600 apartamente, precum și numeroase unități comerciale și de servicii a populației.

Toți Indicatorii de plan — în atenția colectivului

PRODUSE REFRACTARE PENTRU OȚELĂRII

Dezvoltarea în ritm susținut a industriei țării necesită o cantitate tot mai mare de produse refractare pentru marile oțelării de la Hunedoara, Reșița, Oțelul roșu, Cimpia Turzii și pentru alte uzine. Fabrica noastră produce tuburi și canale refractare de diferite dimensiuni și forme necesare podurilor de turnare, pentru elaborarea șarjelor la oțelării.

Printre-o muncă susținută, prin realizarea măsurilor tehnico-organizatorice, noi am îndeplinit luna de luna toți indicatorii de plan. Concluziile sint realizările pe primele zece luni, printre care: îndeplinirea planului producției marfă și globală în proporție de 107 la sută și respectiv 103,4 la sută, micșorarea procentului de rebut sub limita admisă, realizarea peste prevederile planului a unei cantități de 165 tone de produse refractare.

Cum am reușit să ajungem la aceste rezultate?

În primul rând, printr-o susținută

muncă organizatorică îndreptată în special în direcția creșterii productivității muncii și îmbunătățirea condițiilor. Au fost constituite comisii din ingineri, tehnicieni și economiști, care au studiat posibilitățile existente în întreprindere pentru sporirea acestor indicatori importanți de plan.

La noi în fabrică, realizarea întregului sortiment de produse refractare tip „canale”, necesare pentru podul de turnare de la Combinatul siderurgic Hunedoara se execută până nu de mult pe cale manuală, cu un randament scăzut și înconștient, calitatea produselor nefiind întodeauna la nivelul cerințelor, iar procentul de rebuturi depășind în unele luni cifra admisă. Parte din aceste deficiențe se datorau și faptului că puterea de presare era insuficientă, producându-se deformări, colțuri rupte, fisuri etc. Pentru remedierea acestor neajunsuri, era necesară în primul rând mecanizarea operației de faso-

nare, prin introducerea preselei „cu fricțiune”. Studiile tehnico-economice precum și experiența practică a colectivului nostru ne-au dat posibilitatea să construim și să introducem o asemenea presă.

Realizarea pe scară industrială și utilizarea produselor fabricate cu ajutorul preselei „cu fricțiune” au dat rezultate superioare vechiului sistem. La locul de exploatare, caracteristicile fizico-chimice și mecanice ale produselor noastre s-au dovedit a fi mult îmbunătățite, contribuind la obținerea unor oțeluri cu parametri funcționali ridicați. La realizarea noului procedeu de presare, s-a avut în vedere și economicitatea fabricației, orientându-ne spre reducerea cheltuielilor de producție privind munca vie și materializată.

Urmărind cu consecvență perfecționarea tehnologiei, colectivul Fabricii „Muncitorul”-Cristian a căutat să aducă noi modificări utilajelor și instalațiilor, în scopul modernizării lor.

În procesul de producție, tuburile și canalele pentru podul de turnare de la Combinatul siderurgic Hunedoara se executau la prese de 120 de tone. La aceste utilaje nu se puteau realiza decât repere mici până la 200 mm, cu o forță de presare redusă. Cerințele reclamau realizarea unor repere cu dimensiuni mai mari. Comisia inginerilor și tehnicienilor a studiat posibilitățile de îmbunătățire a capacităților de producție. După eforturi susținute, noi am reușit să perfecționăm acest utilaj, modificându-i coloanele preseii împreună cu sistemul de antrenare. Eficacitatea tehnico-economică a acestei perfecționări constă în faptul că acum se pot executa o gamă de repere la orice dimensiuni, cu o forță de presare superioară, ceea ce imprimă produselor un grad de compactare și o rezistență mecanică superioară comparativ cu produsele realizate prin sistemul vechi.

Experiența practică a demonstrat că un rol deosebit de important pentru creșterea productivității muncii și obținerea succeselor în

GHEORGHE ALDEA
directorul Fabricii de produse
refractare „Muncitorul”, Cristian
Brașov

(Continuare în pag. 3-a)

Din carnetul scriitorului

UN FLĂCĂU DIN MOLDOVA

de Traian Coșovei

Tocmai mă întrebam câte hectare de fețe de masă aștern ospătar, în fiecare după-amiază, aici, în acest spațiu larg, în jurul Complexului „Dunărea” din Galați. Treceam prin preajma acestui complex (restaurant — hotel — bar — cofetărie) și citeam telegrama pictată cu litere mari, colorate: „Astă-seară, o ascultați pe cîntăreața...” și văzându-i pe ospătați, pe șefii de raioane asudînd și aranjînd mesele în șiruri nesfîrșite, mă întrebam cam câte hectare de mese, de fețe de masă aranjează trudiții aceștia grîjii, cu halatele imaculate, pentru ca, pe deasupra cîmpiei albe așternute de ei, să plutească apoi cîntecul privighetorii anunțate prin telegrama pusă în ramă.

La vremea asta, multă lume se întreabă, din obișnuință și prin firea lucrurilor: câte hectare de porumb s-au recoltat astăzi, câte hectare am semănat astăzi, câte hectare au mai rămas de arat pentru primăvară... Cel puțin această întrebare mi-a rămas ca esențială din toată căldătoria mea pînă aici, vreme îndelungată. Cîte hectare de vie se plantează acum, cîte hectare în primăvară, cîte livezi, cîte hectare de terase, acum și cîte la primăvară, cîte hectare de înnăduri și hidroameliorații, acum și cîte în anul viitor...

Era oarecum firesc, așadar, ca, trecînd pe lângă Complexul „Dunărea”, prin centrul Galaților, să mă întreb, involuntar, cîte hectare de fețe de masă, cîte baterii etc., amenajează oamenii aceștia pentru ceea ce va urma — cînd, deodată, am fost smuls din socoteți. În fața mea, răsări un flăcăuîndu grăbit care mă apucă de braț și mă opri:

— Tovarășe, fii bun, te rog: încotro este șantierul, combinatul?

M-am uitat o clipă la el, luat prin surprindere. Era un flăcău înalt, subțire, cu șapca într-o mîină, cu o valioară în alta, cu fața scaldată de sudoare. Părea un ămănec sau proaspăt absolvent de școală profesională. Nu mai văzusem parcă nicăieri atîta grăbi și atîta neliniște, ca pe fața lui.

— Mă tem că întîrziți și vreau să ajung repede acolo. Să nu mă rădăcesc prin orașul ăsta mare — mai spuse el, cu același glas grăbit.

— Suflă curat, e cu neputință să te rădăcești — l-am liniștit. Nici eu nu-s de aici, dar mergi înainte și întrebă din om în om.

Să nu se rădăcească înseamnă, pentru el, să nu întîrzie, să ajungă cît mai degrabă la construcții, la combinat. Era, cred, un flăcău dezghețat dar, aici, în valea aceasta a orașului nou, îi cam era teamă.

Nădușit, cu șapca în mîină, alerga spre o minune, să pună miinile și înima la înapoierea acestei minuni.

Prin valurile de lume care se mișcău încet pe magistrala înflorită, flăcăul era ca un grăunte de metal atras de un magnet uriaș spre cetatea oțelului. „Întrebă din om în om și cineva era să te îndrumeze”, atîta doar i-am spus și multă vreme era să-mi pară rău că nu l-am îndrumat mai atent, că nu i-am spus și cît ceva. Ar fi trebuit să-i spun ceva, nici acum nu știu ce anume.

Sub impresia grabei lui, nici nu l-am întrebat nici cum îl cheamă, nici de unde venea. Atîta parcă am auzit, în timp ce se depărta, la fel de grăbit: „Din Moldova”.

Un flăcău din Moldova. M-am întors repede să mă uit după el. Nu l-am mai văzut, dispăruse în mulțime și nici n-are să-l mai vadă nimeni vreodată așa cum l-am văzut eu, în clipa aceea. Cine știe ce om, cine știe ce muncitor de nădejde, ce tehnician, inginer metalurgic, constructor, ce bărbat luminat și de nerecunoscut na înălța din acest flăcăuș, în cițiva ani, combinatul — locul acesta în care se plasmuiesc destine și spre care el alerga cu o valioară plină cu năzuințe, îngrijorat să nu întîrzie.

Stație de granulare a zgurii

HUNEDOARA (coresp. R.I.). — În afara altor agregate moderne care s-au realizat în ultimul timp la Hunedoara, anul acesta s-a construit și o stație modernă de granulare a zgurii de la furnal. Realizată de constructorii de la Întreprinderea de construcții siderurgice Hunedoara, stația este prevăzută cu macarale, bandă transportoare și altele. Procesul tehnologic este în general mecanizat și într-o anumită măsură automatizat. Dirijarea

utilajelor și a instalațiilor se face în mod centralizat. În ultimele zile, colectivul care va lucra la această stație împreună cu reprezentanți ai constructorilor au făcut probe tehnologice necesare. Ieri primele două jgheburii ale stației au fost date în exploatare. Folosind zgura de la furnale, aceasta asigură o mare cantitate de materie primă pentru fabricile de ciment.

Pe urmele unei scrisori

Scrisoarea sosită la redacție ne-a dat prilejul să cunoaștem în exercițiul funcțiunii un judecător chemat să împartă dreptate, de astă dată între părinți și copii. I-am ascultat înțelepciunea, am admirat tactul, răbdarea, spiritul profund uman în care a încercat să aplaneze lucrurile, dar, urmărind în continuare mersul treburilor, ne-am convins și de zădărnicia insistențelor lui. Căci aici e vorba de Petrișor. Și cu Petrișor nu e de glumit.

Mama, Vasilica Jelescu, este muncitoare înisitoare la o cooperativă din București. Are 53 de ani, e văduvă și nu-și trebuie prea mult spirit de observație pentru a-și da seama că drumul vieții ei n-a fost presărat cu roze. Fiul, Petrișor, cum îl mai alintă ea și azi, are 25 de ani, este în anul II al Școlii de tehnicieni — instalații din cadrul Centrului școlar de construcții București.

Faptele care l-au adus în fața judecății s-au pornit acum un an, cînd Petre Jelescu s-a înscris. N-am fi dat numele soției în acest articol dacă n-am fi fost conștienți de vinovăția ei în nelericita metamorfoză a lui Petrișor, pînă la căsătorie de altfel — așa cum ne relatează vecinii — băiat bun, cuvințios, de treabă. Sperăm încă, alînd despre comportarea ei, colegii desenatoarei Magdalene Jelescu („Proiect — București”) o vor ajuta să înțeleagă cit de mult greșele asumîndu-și întru împotriva mamei și mai ales tăbărînd cu puterile ei tinere (conjugate cu ale mamei-soacre, Maria Alexandru) asupra unei femei bătrîne și nelericite. Asupra femeii care acum un an l-a pus la dispoziție unicul inel de aur ca „să-l lăcădă copiii verighete” și care s-a îndatorat pînă peste cap ca să le lăcădă o nuntă frumoasă. Și dacă se vor afla printre colegii ei unii care vor pune la îndoială faptul că această femeie înară și aparent delicată o maltratează pe mama soțului ei, îi poftim să viziteze pe vecinii familiei Jelescu sau pe medicul care a dat

certificatul ce constată maltratarea, sau chiar pe judecătorul Endăchescu, președintele completului II civil. Se vor înamuri pe deplin.

Din momentul în care Magdalena a intrat în casă, viața Magdalenei a intrat în casă. S-a prefăcut în iad. Motivul, cauza? S-o dea afară din casă. Să rămîină fără ea, singurii stăpînituri ai moștenirii. Moștenirea? O căsuță și niște lucruri. În februarie, după o corecție aplicată Vasiliică Jelescu de Magdalena și mama ei (în prezența lui), Vasilica Jelescu a bolit două săptămîni în vecini. Nemulțumiri, pesemne, de rezultate, tinerii au trecut la alte măsuri: i-au înscuit poarta din fața, obligînd-o să intre prin Ulicișoara Gîndacului, au construit un paravan care i-a închis drumul spre restul casei, spre baie și toalete, i-au scos lucrurile din camera unde a locuit 20 de ani cu soțul ei, izolînd-o într-o cămărușă și amenințînd-o „că-l rup picioarele” dacă o prind prin curtea lor. Mai tirziu, au blocat și curtea, neputîndu-și nici un prilej pentru a o brutaliza. În iarna acestui an, Petrișor a mers alături de departe înălță a lui Petrișor, pînă la căsătorie de altfel — așa cum ne relatează vecinii — băiat bun, cuvințios, de treabă. Sperăm încă, alînd despre comportarea ei, colegii desenatoarei Magdalene Jelescu („Proiect — București”) o vor ajuta să înțeleagă cit de mult greșele asumîndu-și întru împotriva mamei și mai ales tăbărînd cu puterile ei tinere (conjugate cu ale mamei-soacre, Maria Alexandru) asupra unei femei bătrîne și nelericite. Asupra femeii care acum un an l-a pus la dispoziție unicul inel de aur ca „să-l lăcădă copiii verighete” și care s-a îndatorat pînă peste cap ca să le lăcădă o nuntă frumoasă. Și dacă se vor afla printre colegii ei unii care vor pune la îndoială faptul că această femeie înară și aparent delicată o maltratează pe mama soțului ei, îi poftim să viziteze pe vecinii familiei Jelescu sau pe medicul care a dat

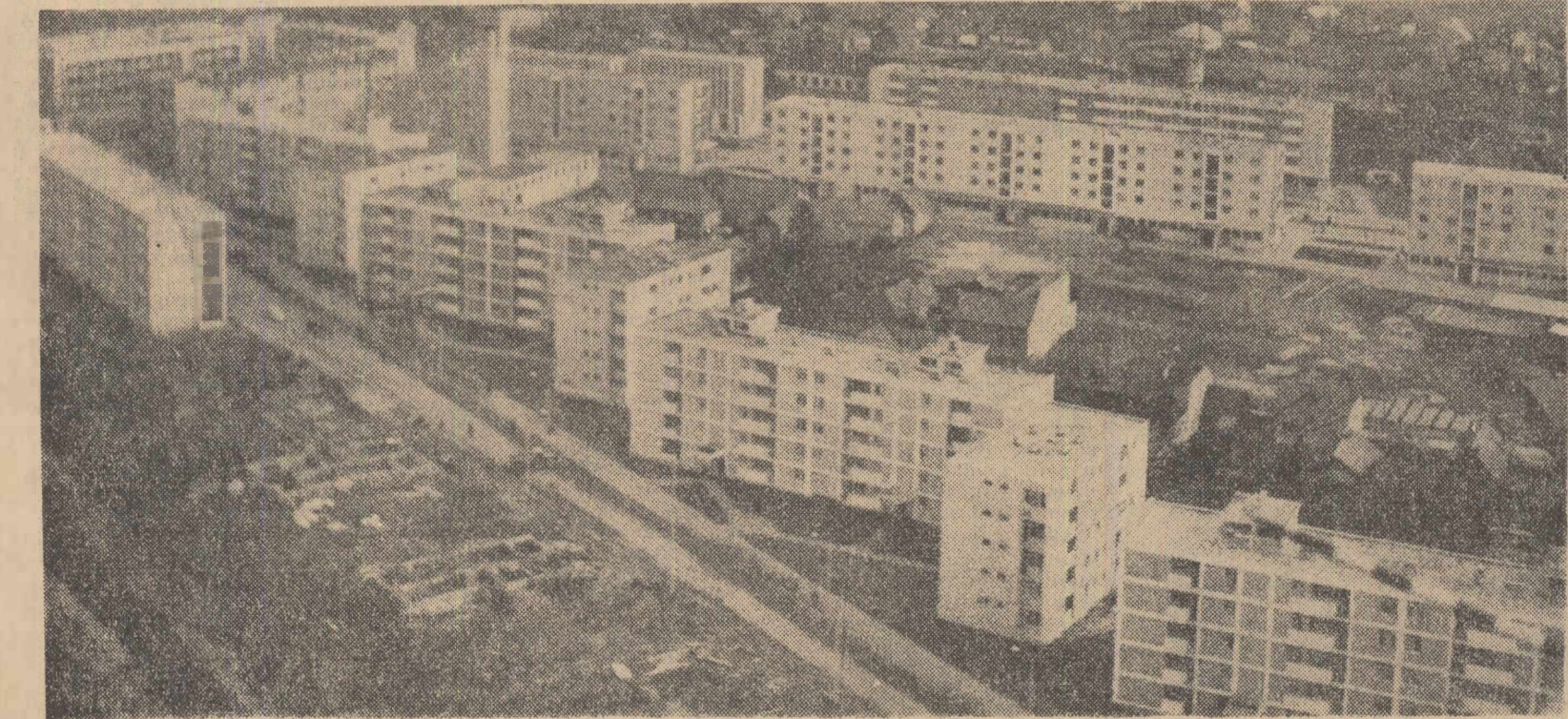
— Noi vom lua aceste camere, MINZU RADIAN

(Continuare în pag. 3-a)

In pagina 2-a

COLABORARE RODNICĂ

Pagină realizată pe marginea consfătuirii organizate de ziarul nostru în comuna Segarcea, regiunea București, cu privire la activitatea sfatului popular în condițiile satului colectivizat

Văzut de sus, de la înălțimea avionului, orașul Baia Mare își dezvăluie noul peisaj urbanistic bogat în clădiri zvelte și moderne.

Foto: AGERPRES

În comuna Segarcea din raionul Tr. Măgurele, comuna așezată într-o vale largă, pe apa Neajlovului — cu casele ascunse printre copaci și pomi, cu frunzișul alina acum de rugina toamnei, trăiesc aproape 8.000 de locuitori cuprinși în cele trei gospodării colective. Aceste unități au câștigat în decursul timpului o bogată experiență și au reușit să obțină o serie de succese în domeniul producției agricole.

În acest an, gospodăria colectivă „1 Mai” din Segarcea-Vale, de pildă, a depășit planul de producție la hectar cu 400 kg la grâu, 540 kg la porumb etc. Realizări de seamă a înregistrat gospodăria de aci și la celelalte ramuri de producție. Din valorificarea legumelor a obținut până în prezent 1.800.000 lei, iar din sectorul zootehnic — cca 700.000 lei. Fondul de bază al gospodăriei a crescut de la an la an, ajungând la ora actuală de 4.600.000 lei.

Ce sferă de activitate cuprinde colaborarea dintre sfatul popular, comunal și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective? Ce metode de muncă se folosesc în acest scop, sint temele consfătuirilor pe care ziarul nostru a organizat-o recent în această comună.

La consfătuire au luat parte membrii comitetului executiv al sfatului popular, deputații

Sprijin reciproc

Producția agricolă a gospodăriilor colective este organizată și condusă de consiliile de conducere ale acestor unități, ajutate îndeaproape de specialiștii repartizați în fiecare gospodărie și primind îndrumarea de specialitate din partea consiliului agricol raional. Ele răspund de întreaga lor activitate de producție în fața membrilor colectivității care le-au ales.

După încheierea procesului de colectivizare în întreaga țară și reorganizarea conducerii agriculturii, la Segarcea, ca și în toate satele colectivizate, între sfatul popular comunal și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective s-a conturat un caracter nou al relațiilor de colaborare. Pornind tocmai de la aceasta, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal — **TUDOR BĂNESCU** — menționează:

— Mă voi referi numai la câteva aspecte ale colaborării noastre cu conducerile gospodăriilor colective. Ne interesăm îndeaproape de planul lor de producție și le ajutăm, în realizarea lui, mai ales în ceea ce privește asigurarea bazei furajere, urmărind măsurile luate de gospodăriile colective pentru ridicarea productivității pășunilor pe care le au în folosință. Iar noi organizăm diferite acțiuni de masă pentru buna lor întreținere. Le mai ajutăm la realizarea planului de construcții gospodărești, pentru executarea lor la timp, la un preț de cost cât mai scăzut, ocupându-ne îndeosebi de amplasarea acestora și de procurarea materialelor pe plan local.

Pe de altă parte, gospodăriile agricole colective sînt interesate într-o serie întreagă de înfăptuiri edilitare și gospodărești, ca și în ridicarea unor construcții social-culturale pe care sfatul nostru popular, cu ajutorul maselor de cetățeni, le realizează. Ele sînt interesate de exemplu, în construirea și amenajarea drumurilor pe care circulă și mijloacele de transport ale gospodăriilor, în construirea și întreținerea fîntinilor necesare și sectorului lor zootehnic, ca și în celelalte lucrări. În aceste direcții, comitetul executiv este ajutat, la rîndul său, de gospodăriile colective, mai ales prin atelajele pe care le pun la dispoziție.

Se limpezesc unele nedumeriri

Așezare de șes, cu specific pronunțat agricol, comuna Segarcea are totodată un bogat sector zootehnic. Cîteva cifre concludente în această privință: 10.000 de capete animale, din care aproape 7.000 sînt proprietate obștească. Comuna dispune în prezent de 415 ha de pășune și izlaz, teren dat în folosință gospodăriilor colective.

Consfătuirea aceasta a constituit un nou prilej de a cunoaște cum au fost gospodărite pășunile respective și ce ar mai fi de făcut în viitor.

Trebuie să spun — recunoaște **GHEORGHE MOCANU**, președintele gospodăriei colective din satul Segarcea-Vale — că noi nu ne-am ocupat îndeajuns de creșterea randamentului pășunilor care ne-au fost încredințate. N-am reușit să îngrășăm prin tîrlire decît cca. 80 ha. Și după cîte stîm, nici celelalte gospodării colective din comuna noastră n-au realizat mai mult.

— Te-ai repezit cu lipsurile — l-a întrerupt o voce din sală și ai pierdut din vedere realizările.

Dar Gheorghe Mocanu nu avea de gînd să le treacă cu vederea. El a subliniat sprijinul pe care l-a primit din partea deputaților sfatului popular comunal în efectuarea diferitelor lucrări de întreținere. În primăvară, a fost grăpată toată suprafața de izlaz. Prin strădania colectivităților, în cursul anului 1963, pășunea a fost curățată de două ori de mărăcini și de diferite alte bălării. S-au nivelat mușuroaiele, iar pentru a ușura adăpatul vitelor în perioada de pășunat, au fost curățate toate puțurile existente în izlaz.

Colaborare RODNICĂ

Activitatea sfaturilor populare în condițiile satului colectivizat

Discuțiile se îndreaptă acum către o altă sarcină a sfaturilor populare: îndrumarea producției agricole din gospodăriile personale ale colectivităților.

Întîlnim și asemenea cazuri

Această problemă a fost dezbătută îndelung, de numeroși vorbitori.

— Suprafața de 20 ari lăsată în folosință personală a colectivităților reprezintă, pe întreaga comună, sursa importantă de produse agro-alimentare necesare colectivităților — spune deputatul **PRICOPIE GRECU**, președintele comisiei permanente agrozootehnice și de valorificări.

— Trebuie să recunoaștem că, în această privință, comuna noastră mai are încă multe de făcut — adaugă Tudor Bănescu, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal. La noi, a existat și există tendința ca oamenii să-și oprească în aceste terenuri o suprafață mare de vie hibridă. Mulți colectivități au pe loturile personale numai acest fel de cultură. E adevărat că am stat de vorbă cu oamenii, i-am sfătuit să-și cultive mai rațional aceste terenuri, dar n-am reușit încă să-i convinșem pe toți.

E bine — socotim noi — că acum, cu prilejul consfătuirilor, se ridică această problemă. În comună, — așa cum am mai spus — se întînesc și astfel de cazuri. Iată de pildă, Chițu Constantin are pe lotul său personal numai vie, deși posedă în gospodăria personală o vacă, un vițel și cinci oi.

Nu este un exemplu fericit de cultivare a lotu-

nevaloros, din trupuri răzeșe, a fost defrișată. Acum, pădurea este mai compactă și formată din lemn bun. Cea mai mare parte din teritoriul defrișat a fost dat agriculturii pentru cultura orezului.

Un hectar de teren ales cu destulă chibzuință a fost arat adinc ca în primăvară să fie plantat cu ploi de Canada. Pe marginea pădurii, au fost amenajate borne din pămînt și nulele pentru delimitarea precisă a fondului silvic de restul terenului.

Îmbunătățiri s-au adus și în interiorul pădurii. Drumul vechi are un nou tovarăș. La construirea drumului nou au pus umărul zeii de cetățeni. Ilie Ciurea, Nicolae Chiriac, Pantelimon Jagăr și alții.

Acum, fiind două drumuri — ambele în bună stare — lucrările de întreținere a pădurii sînt mai lesnicioase, dar și plimbările mai plăcute.

Ca orice bun comun, fondul silvic trebuie nu numai bine gospodărit, dar și pizit. De aceea, cetățenii Radu Mardare și Ion Nițu și-au luat obligația, în fața consătenilor lor, să păzească în mod voluntar pădurea. Unul sau altul poate fi desori întîlnit vechind la păstrarea acestui însemnat bun obștesc.

Participanții la consfătuire au vorbit mai departe despre felul în care este exploatată pădurea comunală. **STAN VAICAR**, membru al gospodăriei colective din Olteanca și deputat în sfatul popular raional, a spus referitor la aceasta:

— În anul 1963, gospodăriile noastre colective au construit două maternități, două magazii de cereale, patru cotețe de pășiri, la realizarea cărora și-a adus contribuția și comitetul executiv al sfatului popular. În afară de pietriș, nisip etc., el a pus la dispoziția gospodăriilor colective material lemnos rezultat din defrișarea pădurii. Cu acest sprijin al sfatului popular și prin munca patriotică a colectivităților, gospodăria colectivă a reușit să obțină economii în valoare de 30.000 lei.

Nu numai gospodăriile colective au beneficiat de lemnul exploatat din pădure, ci și celelalte șantiere de construcție din comună. Restul de material nepotrivit pentru construcții este folosit pentru încălzit.

Posibilități noi pentru realizări edilitare

Străbătînd comuna Segarcea, întîlnești la tot pasu realizări noi, mărturie ce dădesc spiritul gospodăresc al sărăcenilor. În ultimii ani, au fost construite aici două școli — una cu 7 și alta cu 8 săli de clasă, cu laborator și fiecare a fost împrejmuită cu gard din prefabricate. La Olteanca, s-a ridicat recent un magazin universal al cooperației de consum, spațios și elegant. Colectivităților le este mai mare dragul să-și facă drum spre el, fie să cumpere, fie să vîndă ceva din surplusurile lor.

Construcțiile noi despre care s-a amintit în consfătuire pot fi remarcate de oricare trecător. Pe această problemă și-a axat intervenția sa președintele unuia dintre comitetele de construcții — **FLOREA GAINĂ**.

După adunarea populară în care am hotărît să ridicăm aceste construcții, fiecare comitet de cetățeni a organizat în așa fel munca încît cetățeanul ce venea să-și ofere serviciile era repartizat acolo unde se pricepea mai bine. Unii cărau pietriș, nisip sau var din resurse locale sau materiale primite din fonduri de stat, alții confecționau cărămizi sau ajutau pe constructorii din gospodăriile colective la zidărie. Așa se explică ritmul rapid de execuție al acestor lucrări, ca și economiile de 500.000 lei realizate la efectuarea lor.

Spiritul gospodăresc al cetățenilor se remarcă și în alte lucrări edilitare. La apelul comitetului executiv al sfatului popular comunal pentru buna gospodărire și înfrumusețare a satelor, cetățenii au răspuns prin fapte. Marea lor majoritate și-au mutat și reîncărcat gardurile, ulițele comunei devenind astfel mai spațioase. Unele s-au lărgit cu 2-3 metri și pe alocuri chiar cu 5 m. În dreptul caselor au plantat flori și verdețuri. Pe drumurile ce leagă cele trei sate de cel de centru și pe acesta de comuna vecină — Rîloasa — au plantat pomi. În primăvară, și-au propus să completeze șirul arborilor din comună cu ploi ce cresc repede și duzi. Peste ripa Olteanca, au construit nu de mult, un pod masiv din beton cu traverse din metal, pod ce face legătura între Tr. Măgurele și întreaga vale a Olteului. Și totuși, ceva îl nemulțumește pe cei din Segarcea.

La prima vedere — spune — secretarul comitetului executiv — **ISPAS LEU** — ar părea nepăsare din partea noastră. Nu este așa. Ulițele laterale sînt în general mai bune. Este drept că pe ele se circula mai puțin. Șoseaua principală însă, unde muncim cel mai mult la întreținere, este plină de undulații adînci. Au de ce ne pomeni șoferii care parcurg drumul Tr. Măgurele spre Slatina sau spre Corabia. Nu mai departe, în vara aceasta, cu ajutorul deputaților și al comitetelor cetățenești din circumscripțiile electorale, am mobilizat cetățenii la repararea șoselei. Pe întrecaga porțiune de pe raza

Înainte de a intra în magazin, colectivitățile socotesc gospodărește ce-și vor cumpăra prin valorificarea produselor.

privință. Astfel a reieșit că ei nu erau întrutotul dumiști în privința sarcinilor sfatului popular în problema asigurării furajelor pentru animalele proprietate personală a membrilor colectivității și care sînt, în această privință, sarcinile consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective.

Cineva era de părere că de aceasta trebuia să se ocupe comitetul executiv al sfatului popular.

— Au mai făcut-o și se pricep...

Părerile curg una după alta...

Dar pășunile au fost date în folosință dv. Atunci tot dv, beneficiarii, trebuie să vă îngrijiți de întreținerea și de creșterea continuă a productivității lor, ca să asigurați baza furajeră a animalelor proprietate obștească, precum și a celor din proprietate personală a colectivităților — argumentează Cristian Cojoacă. Gospodăriile colective au deci și interesul și posibilitatea de a organiza forța de muncă, materialele și fondurile necesare în vederea acestui scop.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal să nu se creadă cumva că este scutit de orice răspundere. El trebuie să controleze cum se preocupă gospodăriile colective de ridicarea productivității pășunilor și să recepționeze cu exigență lucrările executate de gospodăriile colective.

Grija pentru gospodărirea fondului silvic

Au trecut cîte zile de cînd brigadierul silvic, însoțit de cîteva cetățeni din Segarcea, a cutrelerat pădurea comunală, făcînd lei-colo însemnări pe copaci. Deputatul Nicolae Ristea împreună cu Dinu Leu și Ilie Boșneagu — prezenți la consfătuirea noastră — i-au ținut, ca de obicei, tovarășie. Primii doi în calitate de membri ai comitetului de cetățeni pentru gospodărirea fondului silvic, iar celălat de fost pădurar — astăzi pensionar.

După cîte stîții, spune deputatul Nicolae Ristea, s-a făcut marcajul, iar acum urmează să chemăm oamenii la curățatul uscăturilor și la răritul arborilor mici. Este vorba de o lucrare de întreținere obliguinită. Oamenii noștri știu bine că pădurea care îngrijire permanentă și ori de cîte ori comitetul nostru de cetățeni le cere ajutorul, ei răspund cu plăcere. Noi nu ne-am rezumat însă la lucrări obișnuite de întreținere.

Deputatul N. Ristea s-a referit în continuare la felul în care au prins viață măsurile luate de comitetul executiv al sfatului popular comunal. Cu doi ani în urmă, pădurea comunală avea 21 de hectare. O parte din ea — anume 7,5 ha — formată din lemn

comunei (4,5 km), am împrăștiat pietriș, drumul a fost scarificat, nivelat... Am putut face acest lucru cu ajutorul grupului mecanic, obținut vremelnic de la sfatul popular raional. După lucrare, șoseaua arăta destul de bine, ca numai la trei luni să nu se mai cunoască nimic din munca noastră. Principala cauză a constituie circulația extrem de mare. Noi am discutat acest lucru și la sfatul popular raional. Soluția ar fi următoarea: să executăm mai des lucrări de întreținere pe acest drum. Ne sînt necesare însă unele utilaje și mai ales un autogreder, pe care să le avem mai la îndemînă, adică la sfatul popular raional. După cîte știu, în raionul nostru mai sînt și alte drumuri în această situație și autogrederul își va găsi permanent întrebuințarea, iar drumurile vor putea fi mai bine întreținute.

— Aș vrea să mă refer — spune profesorul **LUCA MANEA** — la conținutul activității culturale. În calitate de director al căminului cultural, pot să spun că ajutorul comitetului executiv în această privință ne este deosebit de valoros. Planurile noastre de muncă, temele diferitelor acțiuni, ca și repertoriul formațiilor artistice sînt studiate cu minuțiozitate de tovarășii din comitetul executiv. Cu ajutorul lor, cu ajutorul consiliului de conducere al căminului cultural am reușit să axăm activitatea noastră culturală pe cele mai importante preocupări ale cetățenilor din comuna noastră. Un obiectiv de seamă al activității noastre îl constituie înfăptuirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Pe această temă, sînt axate mai toate acțiunile noastre culturale. De curînd, s-a deschis învățămîntul agrozootehnic de masă, care în cele trei cercuri ale sale — cultura de cîmp, sectorul legumicol și cel zootehnic — cuprinde aproape 800 de colectivități. Pentru colectivitățile necuprinși în învățămîntul de masă, vom ține un ciclu de zece conferințe.

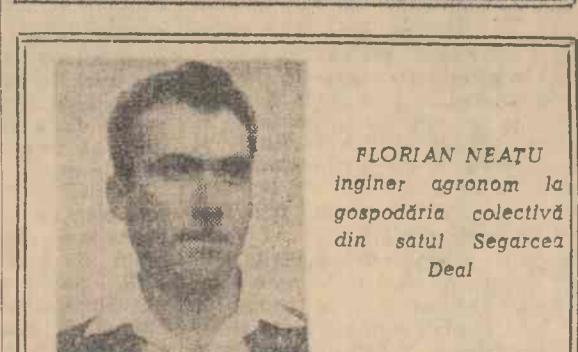
Directorul căminului cultural a arătat, în continuare măsuri luate în această direcție, printre care și aceea privind înfăptuirea unei brigăzi artistice de agitație pentru care a anunțat că s-a început redactarea textului. Programul său va fi de asemenea inspirat din activitatea gospodăriilor colective. La toate acestea, vorbitorul a relevat și grija comitetului executiv pentru asigurarea combustibilului astfel ca activitatea din timpul iernii să nu sufere.

TUDOR BĂNESCU, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal

GHEORGHE MOCANU, președintele gospodăriei agricole colective „1 Mai” din Segarcea-Vale

FLORIAN NEATU, inginer agronom la gospodăria colectivă din satul Segarcea Deal

NICOLAE RISTEA, președintele comitetului de cetățeni pentru gospodărirea fondului silvic

Deputata **FLORINA DINCA**, președinta comisiei de femei din comună

Cuvînt de încheiere

Din dezbaterile consfătuirilor, spre a-l lămuri pe acestia să-și folosească cît mai rațional lotul personal, spre a cultiva pe el mai ales ceea ce corespunde cel mai bine cerințelor lor gospodărești și anume legume și zarzavaturi, precum și furaje pentru animalele proprietate personală. Această problemă nu și-a găsit locul pe nici o ordine de zi a ședințelor de comitee executiv sau a sesiunilor din ultima vreme. Așa se explică și neclaritățile în această privință ogîndite în consfătuire.

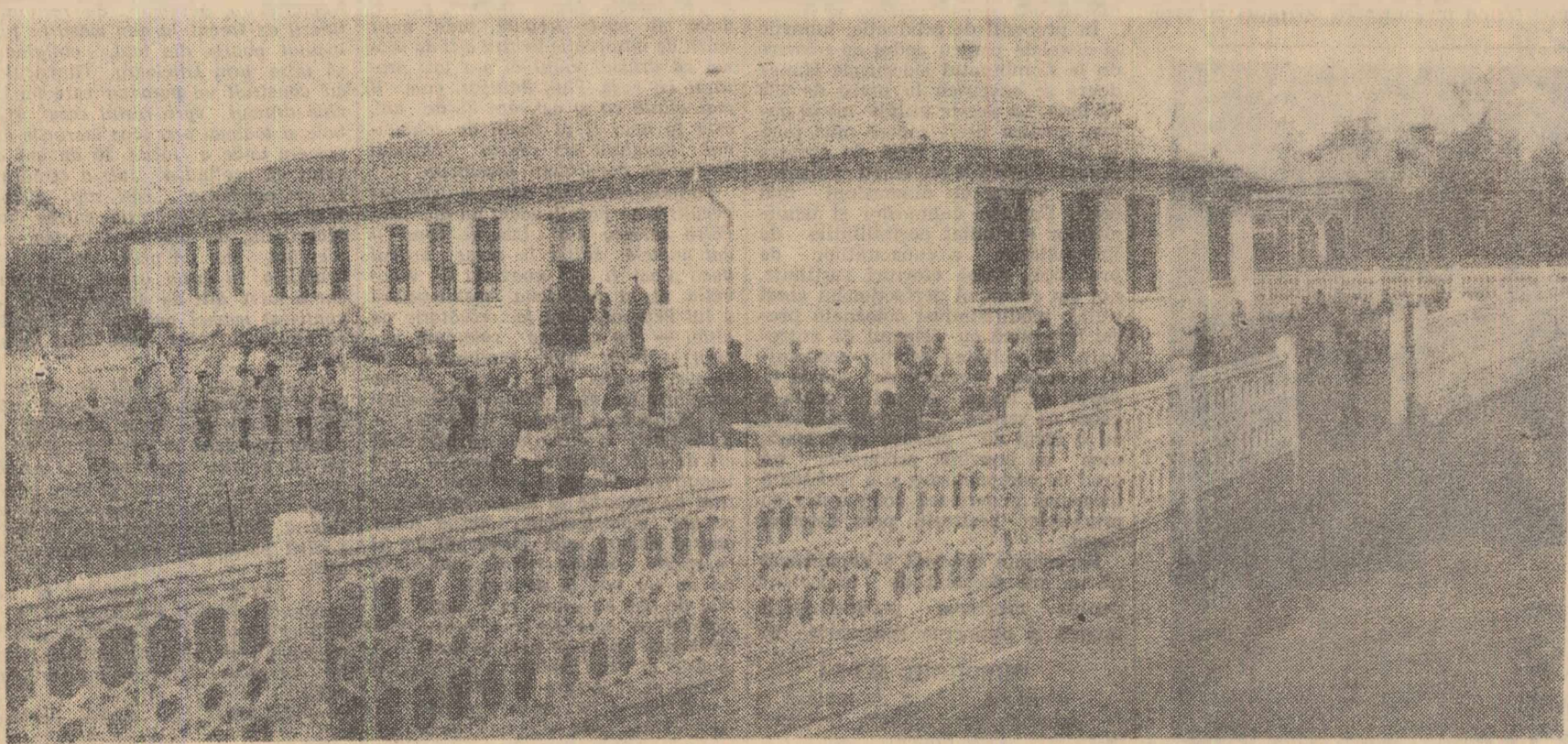
S-a ocupat îndeosebi de realizarea construcțiilor gospodărești, de asigurarea bazei furajere pentru animalele proprietate obștească. În acest sens, se poate spune că la succesele dobîndite de gospodăriile agricole colective în producția vegetală și animală, și-a adus contribuția și sfatul popular.

Această latură de activitate a sfatului popular comunal este meritorie și trebuie continuată și perfecționată. El s-a ocupat însă insuficient de problemele privind gospodărirea personală a colectivităților. Nu a folosit toate posibilitățile de care dispune

părțile sfatului popular și al comitetului său executiv. În legătură cu șoseaua care trece prin comună, erodem că propunerea sugerată în consfătuire — de a se executa mai des lucrări de întreținere — nu aduce decît o rezolvare provizorie. Sfatul popular raional însă ar trebui să gîndească la posibilitățile de a face aici lucrări de modernizare care să rezolve într-adevăr această problemă.

În viitor sfatul popular din comuna Segarcea, comitetul său executiv urmează să folosească cu pricepere întreaga experiență pe care o are și condițiile ce-i sînt create pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în domeniul economic, social-cultural, edilitar. Gospodăresc și administrativ financiar conform cu atribuțiile sale în condițiile satului colectivizat.

Pagină realizată de
ANA IOANID
și
ANA CRISTEA
Fotografii: I. NICU VASILE

Recreație la școala cea nouă din Segarcea-Vale

